

Stockholm

i grövre brottmål

02 Arbetsenhet

07 Avsnitt

08 Löpande nr

RK-A2

KD 10405-L

03 Upprättat(d) av

telefon

Krkom Söderblom

04 Försättningsblad

Uppgiftslösnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften rör samman

05

06

Utskriftsdatum

Mordet på Olof Palme

Förhållande

Promemoria

890113/GT

10 sak

Phörd

Protokoll fört vid förhör med pensionären

PETTERSSON, Carl Gustav Christer

f. 470423-1093. Förhöret hållet vid kriminalvårdsanstalten Österåker i Åkersberga 1989-01-12 med början klockan 12.10.

Förhørsledare: Krkom Jerker Söderblom och krinsp Ingvar Kjellvås.

Pettersson biträdades under förhöret av advokat Arne Liljeros.

Förhöret indikteras på band.

Förhöret avser komplettering till tidigare förhör angående mordet på statsminister Olof Palme samt mordförsöket på fru Lisbeth Palme.

Pettersson underrättas om att de delgivna misstankarna mot honom kvarstår.

Pettersson vidhåller som tidigare att han inte utfört de delgivna gärningarna samt tillägger att han icke har mördat statsminister Olof Palme och icke försökt mörda fru Lisbeth Palme.

Pettersson kommer fortsättningsvis att kallas vid förnamnet Christer.

Christer underrättas om att förhör har hållits med Anders "Hogge" Holmqvist.

Förhöret har påkallats av Christer i syfte att påvisa att han är socialdemokrat.

Christer har i förhör uppgivit att han på valdagen hösten 1988 sammanträffat med Anders Holmqvist och då sagt till honom att han skulle rösta. Christer följde med Anders Holmqvist till röstlokalen vid Turebergsskolan. Där uppmanade Christer "Hogge" att han skulle rösta på socialdemokraterna och följde även med Anders Holmqvist bakom röstbåset. Enligt Christer hade han i detta läge blivit bortmotad av någon valförrättare.

Christer underrättas om att Anders Holmqvist berättat i förhör att Christer hade varit med honom när han röstade i Turebergskolan hösten 1988. Anders Holmqvist har också sagt att han röstade på socialdemokraterna. Om Christer röstade eller ej vet inte Anders Holmqvist. Anders Holmqvist tror att Christer möjligtvis kan vara socialdemokrat, men det är ingenting som han med bestämdhet vet.

Christer tillägger att Anders Holmqvist hade frågat honom om hur han skulle gå till väga när han kom in i röstlokalen. Christer har uppfattningen att Anders Holmqvist - om det inte var första gången han röstade så var det möjligen den andra gången. Anders Holmqvist uppträdde enligt Christer väldigt valhänt. Av den orsaken så följde Christer med Anders Holmqvist bakom röstbåset. Det var i samband med detta som Christer blev bortvisad av valför rättare som han tidigare uppgivit.

Christer hade vid ett tillfället pekat på de socialdemokratiska valsedlarna och sagt till Anders Holmqvist att det var dessa som han skulle ta och lägga i valkuverten.

Christer underrättas vidare om att förhör, på hans begäran, har hållits med Erik Nordström.

P omn
ank: KD 10808

Christer har påkallat förhör med Nordström för att påvisa sin antinazistiska inställning. Nordström ska enligt Christer ha bevittnat ett slagsmål mellan honom och skinheads i Gamla Stan någon gång under 1985 eller 1986.

Nordström har i förhöret uppgivit att han endast har en bleknad minnesbild av vad som hände. Han minns dock att de hade varit tillsammans runt i Stockholm för att så småningom komma i Gamla Stan. Nordström minns vidare att Christer råkat i slagsmål med några skinheads. Anledningen till bråket, eller vad som sades, vet Nordström inte eftersom han kom ifrån Pettersson vid detta tillfälle. De hade sedan träffats efter ett par timmar på pendeltåget till Sollentuna. Nordström tror att händelsen inträffade sommaren 1983 eller sommaren 1984.

Christer säger här att det kan inte ha varit fråga om sommaren 1983, men det är däremot inte omöjligt att det kan ha varit på sommaren 1984 som händelsen utspelade sig. Beträffande Nordströms uppgifter om att de skulle ha träffats ett par timmar senare på pendeltåg till Sollentuna är bara halva sanningen enligt Christer på så vis att de träffades redan på tunnelbanetåget ifrån stationen Gamla Stan med avsikt att gå av vid T-centralen. Christer hade erhållit en skada på näsan, som tidigare omnämnts, och satt därför framåtlutad och blödde i tunnelbanevagnen. Han lade själv inte märke till att de passerade T-centralen. När han märkte att de hade åkt för långt så "fräste" han till mot Nordström och undrade om han inte kunde hålla reda på var de skulle gå av, eftersom avsikten var att åka pendeltåg ifrån Stockholms Central. Det gjorde dock inte så mycket utan de åkte med till S:t Eriksplan, där de steg av och gick sedan till Karlbergs station där de klev på pendeltåget. På grund av skadan så satt Christer framåtlutad i pendeltåget och märkte så småningom att Nordström inte lade märke till att de passerade Rotebro station där de båda två skulle gå av. Av den orsaken så steg Christer och Nordström inte av förrän vid stationen i Upplands Väsby.

Christer tillägger också att de hade inte varit ifrån varandra i två timmar som Nordström uppgivit, utan de var ifrån varandra i ungefär tio minuters tid, för att sedan sammanträffa vid Gamla Stans tunnelbanestation.

Därefter redovisas för Christer att förhör har hållits med Valdemar Kozber,

Pomn

Anm: KD10813

Christer har påkallat förhör med Kozber för att visa att han var "Palme-vän". Beträffande Kozber så har Christer berättat i förhör att de har varit tillsammans i Sollentuna Centrum strax efter den 28 februari 1986. De hade båda skrivit under i kondoleansboken som var utlagd. I samband med detta så köpte Christer ett inramat fotografi av Palme.

Kozber har uppgivit i förhör att han har skrivit i kondoleansboken i Sollentuna Centrum. Han tror att han var ensam då han skrev i boken. Iluruvida Christer skrivit under vet Kozber ej.

02 Arbetsenhet*

i grönne brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättad av*

Telefon*

04 Fortsättningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

06

Utskriftsdatum

Förhörsprot

Promemoria

10 sak

I detta läge av förhöret så förevisas för Christer en fotostatokopia som har tagits ur en kondoleansbok, vilken har varit utlagd i Sollentuna Centrum. I den framgår det att Valdemar Kozber har skrivit under den 11 mars 1986 och i omedelbar anslutning till hans underskrift så finns även Christer Pettersons underskrift samt att Christer även där har skrivit en dikt. Christer har daterat underskriften: den 11 mars 1986.

Beträffande versen som Christer skrivit i boken så säger han att det är en vers som han tycker mycket om och den finns inristad på hans föräldrars gravsten. Versen lyder: "Att mötas och skiljas är livets gång. Att skiljas och mötas är hoppets sång." På direkt fråga så uppger Christer att versen är skriven av hans morfar.

Förhöret är därmed slut beträffande redovisning av utredningsåtgärder som begärts av Christer.

På fråga huruvida Christer defilerat förbi mordplatsen, så säger han att han lördagen den 1 mars 1986 fick reda på radion att man hade lagt ut någon kondoleansbok vid Rosenbad. Han bestämde sig då för att delta i sorgen på så vis att han ville åka in och skriva under sitt namn i kondoleansboken. Han begav sig därför ensam med pendeltåg från Rotebro till Stockholms Central. Han minns inte med vilken avgång han åkte, men han kom in till Stockholm någon gång före klockan tolv. Han gick sedan Vasagatan fram till Rosenbad. Där upptäckte han att det uppehöll sig väldigt mycket folk som var ute i samma syfte som han själv. Han såg att en kö slingrade sig från Rosenbad och upp på Fredsgatan. Köen var i fyrdubbla led. Christer bedömde att det skulle ta för lång tid att stå och vänta i denna kö, varför han återigen begav sig samma väg tillbaka på Vasagatan och tillbaka till Centralstationen. Där tog han första pendeltåget hem till Rotebro och begav sig sedan till bostaden. Christer tror att han bör ha kommit tillbaka till bostaden senast vid två-tiden.

Christer har inte träffat någon person som han är bekant med, vare sig på inresan, inne i Stockholm eller på hemresan. Christer vill minnas att han hade

amfetamin kvar och sedan tog detta efter hemkomsten någon gång på lördags-
eftermiddagen.

På direkt fråga så uppger Christer att han har inte varit framme och tittat på mordplatsen, från det att mordet inträffat och fram till någon gång på sommaren 1986. Händelsen 1986, vilken Christer ska gå in på senare i förhöret, var inte i eget syfte att enbart besöka mordplatsen utan det var att träffa en annan bekant som var bor i området.

Christer erinrar sig en händelse under våren 1986, som han inte kan tids-
placera. Spinnars och han hade varit inne i Stockholm och besökt Systembolaget på Sveavägen i anslutning till Tegnergatan. De hade köpt var sin flaska sprit på Systembolaget. Vem som hade köpt vad, säger sig Christer inte minnas, men han vet däremot att de hade var sin flaska sprit. De hade gått gemen-
samt upp till Adolf Fredriks Kyrkogård och där gått in på kyrkogården. De hade sedan vidare gått fram till Olof Palmes grav, där de tittat på gravstenen. Därefter hade de lämnat graven och gått över kyrkogården i riktning mot Holländargatan. På platsen runt kyrkogården så finns ett staket och när Christer kom fram till Holländargatan så hoppade han över staketet och ner på Holländargatan. Spinnars, som enligt Christer uppträdde något klumpigare än honom, hoppade efter och råkade hamna på en "alkoholist". Det var en äldre man med slitna kläder. "Alkoholisten" hade ramlat omkull. Som plåster på såren så hade Christer och Spinnars bjudit mannen på en eller ett par supar. Detta är, enligt Christer, det enda uppsökandet av gravplatsen.

Första gången som Christer kom fram till mordplatsen - Tunnelgatan/Sveavägen - var som han tidigare berättat, en söndag i juli 1986. Han var ensam inne i Stockholm och hade sannolikt ringt från Hötorget till Sigge Cedergren. Han hade inte fått något svar. Christer minns vidare att han ifrån en telefonkiosk på Hötorget emot Kungsgatan, ringt till en gammal bekant vid namn Karl Rudolf Ögren. Ögren bor på Luntmakargatan 15. Christer hade varken sett eller pratat med Ögren på cirka tre år. Ögren svarade i telefonen och det blev bestämt att de skulle träffas. Mötesplatsen skulle bli, som Ögren uttryckte det: "du kan ju komma ner på hörnet, där de gjorde det". Christer förstod på detta

02 Arbetsenh

i grävde brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(t) av

telefon

04 Fortsättningsblad

Uppgiftsförmanare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman

05

Förhållsprot

06

Utskriftsdatum

Förhållsprot

Promemoria

10 sak

att det var Olof Palmes mordplats som han avsåg med detta. Enligt Christer så hade han dessutom träffat Ögren vid många tillfällen tidigare under åren på just den platsen.

När Ögren och Christer träffades så berättade Christer att han egentligen sökte Sigge Cedergren. Ögren berättade då för Christer att han själv var just på väg till Cedergren i hans sommarhus ute i Ängby.

Christer erinrar sig här några detaljer som han avgivit i berättelsen: Efter det att de hade träffats i korsningen Tunnelgatan/Sveavägen och Christer berättat att han egentligen sökte Cedergren, så gjorde de sällskap Luntmakargatan ner till Tegnergatan. Där tittade Ögren upp mot Cedergrens lägenhetsfönster och sade då att Cedergren inte var hemma. Enligt Christer så var det någonting med att ett fönster stod på glänt och detta skulle då vara någon form av signal. Christer uppger här att han vet inte om det var en signal, men Ögren hade uttryckt sig på det viset så att det var sannolikt på det sättet.

När Christer stod i korsningen Tunnelgatan/Sveavägen så fanns det en mindre hög - cirka 40-50 cm hög med rosor. Christer vill minnas att han tyckte att blommorna var rätt så vissna.

Christer och Ögren fällde ingen kommentar om själv mordplatsen när de var där.

När Ögren förstått att Cedergren inte var i sin bostad så begav de sig till tunnelbanestationen vid Rådmansgatan. Därifrån åkte de ut till Cedergrens sommarbostad i Ängby. När de kom fram till grinden så lade Christer märke till att det satt en vithårig, äldre dam ute i trädgården som Christer aldrig tidigare har sett eller vet namnet på. Denna kvinna blev kammad av en yngre kvinna, vilken Christer heller tidigare aldrig sett eller vet namnet på. Cedergren kom fram till grinden och bad sedan Ögren och Christer att de skulle gå över vägen och sätta sig inne på Ängby-badet, vilket de också gjorde. De satte sig vid ett bord där i anslutning till serveringen. Enligt Christer var det packat med gäster på Ängby-badet, både på själva badplatsen och på serveringen. Efter en stund så kom Cedergren och satte sig vid deras bord.

Ögren och Cedergren satt och pratade. Vad samtalet rörde sig om minns inte Christer. När de pratat färdigt så tog Christer Cedergren lite avsides och undrade om han inte kunde få lite amfetamin av honom. Enligt Cedergren så hade han inget amfetamin och kunde därför inte ge Christer något. Ögren och Christer begav sig med tunnelbana sedan in till Stockholm. De steg gemensamt av vid S:t Eriksplans tunnelbanestation. Ögren skulle uträtta något ärende och Christer bad då att få följa med på detta. Det fick han dock inte för Ögren. Därefter åkte Christer med pendeltåg från Karlbergs stations tillbaka till Rotebro. Detta är, enligt Christer, första gången som han var framme vid själva mordplatsen. Besöket i stan, vid detta tillfälle, gjorde Christer ensam och den enda person som han då var ihop med, var Ögren och sedermera Cedergren.

Christer tillfrågas om han har skrivit i någon annan kondoleansbok eller vid något annat tillfälle än vad som nyss behandlats, beträffande den 11 mars 1986, då han tillsammans med Kozber skrev i kondoleansboken i Sollentuna Centrum. Enligt Christer så har han bara skrivit i kondoleansboken i Sollentuna Centrum. Han har ett svagt minne av att han har skrivit i denna kondoleansbok vid ytterligare ett tillfälle, men han är inte alls säker på detta.

I detta läge av förhöret så uppvisas en fotostatokopia av första sidan i kondoleansbok nr. 21 från Sollentuna Centrum. På detta försetsblad så har Christer skrivit den tidigare omnämnda dikten samt dessutom undertecknat med sitt namn och datum, 1986-03-03.

Christer minns nu att det var som så att vid detta tillfälle så låg det en bok som nästan var fullskriven. Dessutom hade man lagt ut en alldeles ny. Han kunde i och för sig ha skrivit i den gamla boken, men upplevde att den vers som han skrev skulle pryda sin plats, varför han skrev den i den nya bokens försetsblad.

Christer förevisas därefter en fotostatokopia på en sida ur kondoleansbok nr. 22, där Christer skrivit samma vers och undertecknat med namn och datum, 1986-03-14, fredag.

Vid detta tillfälle så har Christer även skrivit versen. Ulf Spinnars har vid detta tillfälle också skrivit sitt namn i kondoleansboken.

På detta säger Christer: "där ser man, där ser man". Han säger vidare att de står ofta där nere i Sollentuna Centrum och super.

Christer förevisas därefter en fotostatkopier ur kondoleansboken från Folkets Hus i Rotebro, där det framgår att Christer skrivit sin namnteckning och daterat 1986-03-14.

Christer kommenterar och säger: "där ser man, där ser man". "Möjligtvis hade jag varit nere vid Soss eller något liknande och då gått in där och skrivit namnet" säger Christer.

Förhöret övergår nu till konferensförhör.

F = Förhørsledare

C = Christer Pettersson

F: Jag påstår här att, eller kan man inte uppfatta det som någon form av överreaktion att du har skrivit....

C: Fråga inte mig. Fråga psykologerna, fråga åklagare och fråga domare. Jag har ingen kommentar om det alls.

F: Du har ingen kommentar?

C: Inte ett jävla dugg.

F: Förhöret övergår till indiktering.

Christer tillfrågas om han reagerat på något liknande sätt vid något tidigare tillfälle och hänvisar då till sina föräldrar och säger att "jag sörjde lika mycket då och lät rista in samma vers på deras gravsten" som han nu skrivit i kondoleansböckerna.

På fråga så uppger Christer att bordet med kondoleansböckerna i Sollentuna Centrum, stod utanför ICA-butiken.

Christer förevisas en fotostatokopia på det fotografi som beslagits i hans lägenhet i samband med husrannsakan 1988-12-14.

På fråga uppger Christer att det intill bordet med kondoleansböckerna, fanns ett annat litet bord där en kvinna sålde fotografierna av statsminister Palme. Enligt Christer, så vill han minnas, att det var där som han köpte fotografiet. Christer uppger på fråga att fotografiet var inramat.

Vi övergår nu till konferensförhör.

F: Jag påstår att du inte talar sanning om det här fotografiet som nu har berörts. Det såldes nämligen oramade reproduktioner på den här platsen, som vi nu har berört.

C: Jasså.

F: Däremot så stals det ett fotografi, med ram, som stod uppställd vid bordet med kondoleansboken i Rotebro, i Folkets Hus.

C: Ja har....

F: Enligt Spinnars så stal du ett fotografi som stod uppställt vid kondoleansbordet?

C: Kan jag ha gjort. Jag snor så mycket. Jag är så fattig så jag snor kläder och allt möjligt så det är mycket möjligt. Mycket möjligt.

F: Du säger att det är mycket möjligt. Är det så, minns du att du har snott det här fotografiet?

C: Ja, det tror jag.

F: Du har ju påstått att du har köpt det här tidigare?

C: Ja, det var väl för att inte

Jag vet inte varför, men jag har snott det alltså. Jag har snott det.

F: Och var har du snott det?

C: Ja, jag kommer inte ihåg det. Jag trodde för min egen del att det var, att jag hade snott det här alltså. Det trodde jag.

F: Men dom saknar inte sitt fotografi. De hade ett fotografi vid det här bordet, inne i Sollentuna Centrum. Men däremot så saknades då, så stals alltså det här fotografiet som var i Rotebro.

C: Ja, ja, det är fullt möjligt.

F: Minns du att du stal fotografiet?

C: Ja, jag har en bestämd känsla av att, visst har jag gjort det.

F: Det har du gjort?

C: Ja. Jag snor så mycket så jag...

F: Sedan första förhöret så vid flera tillfällen har vi kommit in på såna här småsaker, men i alla fall där du inte har pratat sanning Christer. Vi har kommit in på, från början, att du inte hade hållit någon revolver...

C: Ja, men det har ju sin förklaring.

F: ..ja, men det visade sig att det var fel. Du fick inte tag på något amfetamin den 28 februari...

C: Nej, just det.

F: ..och du har förklarat det. Och du har sagt att du har köpt det här fotografiet av statsminister Palme...

C: Mm.

F: ..och dessutom att du hade varit, hade gått och lagt dig när du kom hem den 28 februari.

C: Ja, just det.

F: Jag har ju då i tidigare förhör klart uppmanat dig att du ska hålla dig till sanningen.

C: Ja visst, men det är väl en sak som, som man får tolka hur man vill alltså, men, ja jag har det som princip att varken ange, ja så att, inte direkt så där. Ja, för det första så vill jag inte sätta dit några andra och för det andra så kanske, så verkar det väl kanske på sitt sätt så. Ja, vad ska vi säga, futtigt, att sno ett fotografi, så att jag sa väl att jag hade köpt det då.

F: Inser du de här dumheterna i att ljuga om sånt...

C: Jo, jo, jo.

F: ..en stöld av fotografi när du är misstänkt för Palmemordet.

C: Ja, ja, visst, visst, men, ja det får väl ändå...

F: Och då vill jag fråga dig så här Christer, har du, de här förhören som vi har hållit sedan den 14 december, sagt någonting annat som är klart felaktigt eller oriktigt. Svara ärligt nu?

C: Inte, inte med flit i så fall. Inte med flit.

F: Det finns ingen annan sån här liten detalj...

C: Nej, nej, inte vad jag kan påminna mig alltså. Inte vad jag kan påminna mig, för att i så fall är den så obetydlig så att då har jag, eller har så lite att betyda i praktiken så då har jag inte lagt det på minnet. Jag har alltså inte ljudit om någon stor viktigt sak. Aldrig.

F: Men du vet att vi har påpekat för dig vikten av att även små detaljer...

C: Ja, just det.

F: ..hålla dig till sanningen.

C: Ja, jag har väl inte gjort det då av olika skäl alltså, som sagt var.
Det finns ju till och med folk som skäms för att dom är fattiga och jag
vet inte vad faan det kan bero på alltså, men så där vidare.

F: Om man säger så här också, har du i de här förhör som vi har hållit, utelämnat något som skulle vara av betydelse för oss att få veta i den fortsatta undersökningen?

C: Nej, det kan jag inte tänka mig. Det kan jag absolut inte tänka mig. Inte beträffande mina egna göromål och låtanden. Absolut inte.

F: Förhöret övergår till indiktering.

Förhöret avbrytes för rast klockan 13.30.

Förhöret återupptages efter rast klockan 13.50.

Beträffande Tingström så har Christer i tidigare förhör uppgivit att han efter sommaren 1987 inte haft någon kontakt med honom. Detta är, vad som framgår av tidigare förhör en uppgift från Axmyr som gjorde att Christer inte ville ha någon ytterligare kontakt med Tingström.

Någon gång efter sommaren 1987, då han hade fått reda på hur Tingström i själva verket var av Axmyr, så blev Christer kontaktad av en person som han tidigare icke varit i kontakt med. Denna person heter Erik Alutun och han skrev ett brev till Christer. Erik Alutun ombad Christer att ta kontakt med honom för ett sammanträffande. Han hade hälsningar ifrån Tingström till Christer.

02 Arbetsenhet*

i gällande brottmål

07 Avenitt

08 Löpnummer

03 Upprättad(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppg. ifrågaknare (efter namn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörsprot

06

Utskriftsdatum

Pr omemoria

10 sak

Efter att ha funderat en tid, så ringde Christer upp Erik Alutun. I samtalet blev det bestämt att de skulle träffas på Odengatan, vid en bilfirma, sannolikt Peugeot. Om det vid telefonsamtalet eller brevet framgick att det var ett band som Christer skulle avlyssna, minns han ej, men det var detta som var den egentliga hälsning ifrån Tingström. Vad bandet i sig avsåg, det känner Christer inte till, därför att han infann sig aldrig till det avtalade mötet och har sedan inte hört någonting ifrån Erik Alutun.

Christer erinrar sig här ganska vagt att eventuellt kom det något senare återigen ett brev ifrån den omnämnde Erik Alutun. Detta brev gick ut på varför Christer inte kom till den avtalade mötesplatsen. Christer besvarade aldrig detta brev, vare sig med eget brev eller per telefon.

Enligt Christer så har det inte förekommit några andra kontakter än de öppnade brev som ligger i hans bostad.

Han uppger på frågor att han har inte besökt Tingström. Han har ej heller haft kontakt med honom per telefon eller via ombud på något sätt.

Christer tillfrågas om han vid något tillfälle, efter sommaren 1987, har skrivit något brev eller kort till Tingström. Han säger på detta att han har icke något minne av att han skulle ha gjort.

I detta läge av förhöret så förevisas Christer ett beslagtaget kort. Beslaget är gjort i Tingströms cell och har beslagsnummer 104/89. Christer har skickat detta kort och det är daterat avsänt 1988-01-25. Christer har glömt bort detta kort i den tidigare redovisningen, men kommer här med följande förklaring och bakgrunden till just detta kort.

I september 1986 till mars 1987 så avtjänade Christer ett kortare fängelsestraff. I december 1986 så satt han på fångvårdsanstalten Hageby. Han fick då ett brev ifrån Tingström, där det ingick en omfattande sammanställning på ett 20-tal sidor. Berörande allmänt om Tingströms göranden och låtanden med inriktning på de bombdåd som han är misstänkt för. Christer hade därefter förvarat - och förvarar sannolikt fortfarande - denna sammanställning i hans kök.

Vad Christer förstår så har denna sammanställning skickats till många andra personer.

I januari 1988 så hade Christer bl.a tänkt på att man skulle kunna ta kontakt med Jan Guillou och på nåt sätt försöka att få honom att klargöra Tingströms situation samt i samband med detta även vinkla med att Christer blivit gripen tillsammans med Tingström, men att han aldrig hade misstänkts för något.

Beträffande tankegångarna att kontakt Jan Guillou så redovisar Christer en händelse med kommissarie Thorin som sagt till honom vid ett tillfälle att han vävde ett nät mot Tingström. Christer menar att detta skulle vara någon rättsprocessaktig felaktighet och det var det han tänkte att man skulle ta upp med Jan Guillou. Christer har själv ingen uppfattning om Tingströms eventuella skuld eller oskyldighet till bombdåden. Tankegångarna mot Jan Guillou gick inte längre än till det nu uppvisade kortet. Den första tänkta kontakten med Tingström skulle efter detta ha varit att ställa frågan till honom om Tingström önskade att Christer tog kontakt med Jan Guillou.

Christer tillfrågas om vad som var orsaken till att tvättkläderna började att brinna. Beträffande detta så redovisas det i det senaste förhöret utförligt om branden i själva tvättkläderna.

Christer säger att det var fråga om en självantändning. Han berättar vidare att tvätten hade hängt på torrsträcken nere i torkrummet i huset. De hade antagligen hängt några timmar för mycket. Christer säger här; sannolikt tre timmar för länge. Normalt sett så brukar han vika ihop kläderna snyggt och prydligt i torkrummet, innan han tar upp dem till lägenheten. Vid detta tillfälle så tog han bara ihop kläderna och lade dem i det, som han tidigare beskrivit, i sängöverkastet, vilket han sedan formade till en säck och bar upp i lägenheten. När han tog i kläderna i torkrummet så kände han att kläderna var heta. De nästan brände i hans händer.

På direkt fråga så uppger Christer att det är detta som har förorsakat att kläderna tagit eld. Vad som orsakade själva branden, beskriver Christer att

02 Åbergsenhet

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättad av

telefon

04 Fortsättningsblad

Uppgittslösnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman

05

08 Utskriftsdatum

Förhørsprot

Promemoris

10 i sak

det måste ha gått till på så vis att han hade nämligen knytit en knut i överkastet så att det kom inte in någon luft till kläderna. Sannolikt hade då värmen dragit sig nedåt och kommit i kontakt med krollsplinten i den lösa dynan på stolen. Han anser att det sannolikt är detta som har gjort att krollsplinten och kläderna tagit eld. Enligt Christer så är det helt klart att det är det som har förorsakat branden.

På fråga uppger Christer att stolen med säcken med kläderna stod inne i rummet till höger sett om utgången till balkongdörren. När Christer kom in i rummet så slog det upp öppna lågor ur säcken. Enligt Christer så rusade han direkt fram till säcken och tog tag i den. Om han innan dess öppnade balkongdörren eller om den var öppen, minns han ej, men han fick omedelbart ut säcken på balkongen där han riste ut kläderna på balkonggolvet. När kläderna kom ut på balkonggolvet så säger Christer att bland vissa av kläderna så brann det mera i än i andra. Spinnars täckjacka brann bl.a rätt så kraftigt, enligt Christer. Så täckjackan plus några andra kläder kastade han ut från balkongen, eftersom branden var otrevligt häftig, enligt Christer. Christer vill minnas att det var snö nedanför balkongen och att kläderna då ramlade på snön. Några andra kläder, vilka det enbart pyrde i, stampade Christer på och släckte på så vis branden i dessa kläder. Enligt Christer så var det en hel del stora sotflagor som for omkring på balkongen och en del av dessa for dessutom ut utanför balkongen. I övrigt hänvisas till den tidigare berättelsen.

Några minuter efter det att branden var släckt i kläderna på balkongen, så gick Christer ner och tog rätt på de rester som fanns av de kraftigt brunna kläderna. Han tog upp dessa rester till sin lägenhet. När Christer kom upp med kläderna till lägenheten, så vare sig pyrde eller brann det i dem längre. Beträffande ärmen som fanns kvar av Spinnars täckjacka, så visade han denna ärm för Spinnars samma dag eller någon dag senare, som han tidigare redogjort för. Sina egna kläder, t-shirts och några skjortor, med stora brännhål har han kastat.

Christer har i tidigare förhör uppgivit att branden med kläderna måste ha inträffat någon gång före 1986. Han får i detta skede av förhöret reda på att

Anders Olsson berättat "branden har inträffat en till två månader efter Palmemordet". Reimers har sagt "mars - april 1986". Fru Lindberg har sagt "mars - april 1986".

Christer säger att då är det möjligt att de har alldeles rätt när det gäller tidsangivelsen och tillägger att detta gör mig inte till mördare av Palme.

På direkt fråga så uppger Christer att han har icke avsiktligt satt eld på dessa kläder som han nu redogjort för och han har aldrig tidigare någon gång i sitt liv satt eld på någonting.

Christer upplyses om att Reimer sagt i förhör att Christer sagt till honom när kläderna kastades ut från balkongen att "tvätten hade liksom självantänt, varför han kastade ut dem".

Christer upplyses vidare om att Anders Olsson i förhör sagt att han hörde när Christer svarade Reimer någonting liknande "kläderna hade självantänts i smutskorgen". Christer påpekar då att det enda som var fel där var att Anders Olsson nämnt smutskorgen.

Christer uppger på direkt fråga att han har icke något minne av att några byxor skulle ha brunnit i samband med den tidigare relaterade händelsen.

Christer upplyses om att både Anders Olsson och Reimers har berättat i förhör att Christer hade kastat ut ett par blå byxor på backen utanför Reimers, eller i Reimers rabatt. Trots detta så kan Christer inte erinra sig att det var några byxor som brann vid detta tillfälle, men han anser att det är möjligt att det är på det viset ändå.

Christer upplyses om att Bengt-Åke Fredriksson i förhör berättat att Christer berättat för honom att han skulle utvinna sprit ur T 99,5. En droppe hade då fallit ned på elplattan och det hade då uppstått en brand, varvid en köksstol hade brandskadats. Detta hade inträffat i Christers kök.

Pom
KD 10243

Christer säger omgående att detta är alldeles riktigt och att händelsen som sådan inträffade 1983. Trästolen som då blev brännskada står numera vid hans skrivbord.

Bandbyte

Förhört återupptaget efter bandbyte och klockan är 14.40.

Enligt Christer så har stolen några mindre brännskador på ryggens högra sida. I köket finns dessutom ett skåp av mindre modell som står bredvid spisen. Den har klara tecken på brännskador och dessa har uppstått i samband med den brand som han nu redovisar från 1983.

Under hösten 1983, sannolikt under september-oktober-november, så var Christer tillsammans med Spinnars, Erik Nordström och Risto Birkstrand sysselsatta med att med jämna mellanrum koka k-sprit. Det var Spinnars som hade lärt sig hur själva processen skulle gå till och Christer hade lärt sig detta av Spinnars. Erik Nordström och Risto Birkstrand hjälpte enbart till att dricka upp det som kokades fram. De köpte K-sprit i enliters-förpackningar på bensinstationer. Vid detta tillfälle när det uppstod en brand i Christers lägenhet - en lördag - och de hade då säkert tidigare lyckats med ett tjugotal kok. Spinnars och Christer var hemma i Christers lägenhet och Christer hade hållt upp en liter K-sprit och var sysselsatt med att koka ur det. Han satt på trästolen i köket och höll en termometer i handen. Han skötte termostaten på plattan för att hela tiden försöka att hålla spriten på 71 grader. Just när han var sysselsatt med detta så ringde det på telefonen. Christer bad Spinnars att han skulle gå och svara, vilket han också gjorde. Christer hörde inte vad Spinnars sade, varför han vänder sig ut mot lägenheten för att ropa till Spinnars och fråga vem det är. Just i detta ögonblick så uppstår, enligt Christer, en våldsam explosion och en påföljande explosionsartad brand. Det första som hade hänt i explosionen var att alla gaser som fanns inne i köket från spriten hade fattat eld och därefter hade då av hetta uppstått brand dels i platsmattan på köksgolvet, dels på det tidigare omtalade väggskåpet, dels på stolen som Christer satt på samt i bordskanten. Enligt Christer så brann föremålen med öppen låga. Själva explosionen uppfattade Christer att den varade i cirka

fyra - fem sekunder och då brann luften med ett väldigt undertryck, varvid det uppstod ett kraftigt tjut i lägenheten när luft skulle in i densamma. Christer, som trots den omfattande explosionen, var så gott som oskadd sprang omedelbart ut på loftgången. Han fick då syn på Risto Birkstrand som var på väg till Christers lägenhet. Birkstrand sade sedan att det hade sett ut som en blixst ifrån Christers lägenhet. Han hade också sagt att blixten var flera hundra meter. Spinnars berättade efteråt att han hade bara kastat ifrån sig telefonluren och sprungit fram till köket, där han räknade med att Christer skulle sitta klistrad mot väggen. Den som hade ringt telefonsamtalet till Christers lägenhet var Erik Nordström, som vid den tidpunkten bodde i samma hus som Christer. Erik Nordström kom även han strax efter till Christers lägenhet.

Orsaken till att Christer förblev oskadd, trots den kraftiga explosionen, berodde enligt honom och Spinnars på att de hade haft ett köksfönster öppet. Detta var orsaken till att gaserna hade sökt sig mot fönstret och att en större del av explosionen skedde inte alldeles runt Christer utan närmast framför honom.

På direkt fråga så uppger Christer att de två nu relaterade bränderna så är det icke fråga om samma stolar, utan det är två skilda stolar. Båda stolarna finns kvar i hans lägenhet.

På direkt fråga så uppger Christer att det har inte brunnit vid något annat tillfälle i hans lägenhet.

Christer upplyses om att ett vittne, Carina Mohr, har i förhöret uppgivit att hon sommaren 1987 gjort en iakttagelse kring Christers lägenhet. Hon hade då sett när en person drog ut en madrass och några dynor på balkongen. Enligt Mohr så hade det rykit ifrån dynorna och madrassen.

Christer kan inte erinra sig denna händelse.

Beträffande vittnesuppgifterna att det skulle ha brunnit i en madrass, så

○ S

säger Christer att den säng han har fick han 1984. Vid samma tillfälle så fick han också den madrass, vilken även i dag ligger i sängen. Den madrassen täckte inte hela sängbotten, utan det fattades en bit för att få full täckning av själva sängen. I samband med att Hörker och Niskanen disponerade Christers lägenhet i december 1986 till mars 1987, så har Christer efteråt lagt märke till att de hade skaffat ytterligare en bit skumgummimadrass för att kunna täcka hela sängbotten. Denna madrassdel är lika tjock som originalmadrassen. Enligt Christer så finns det icke några brännskador på dessa madrasser vad han vet.

Beträffande vittnesuppgiften om dynorna, så säger Christer att han har tre stycken dynor i en garderob i lägenheten. Dessa dynor tar han fram och låter folk använda när de bor i Christers lägenhet. Vid dessa tillfällen så lägger Christer ut dynorna på golvet och att folk kan då sova på dessa. Enligt Christer så finns det honom veterligt inte några brännfläckar på dessa dynor.

Christer uppger på fråga att han sedan 1960 har använt sig av glasögon. De glasögon som han har för tillfället skaffade han kring årsskiftet 1987/1988. Orsaken till att han skaffade dessa glasögon, var att han hade suttit sönder sina tidigare glasögon. Köpet bekostades av Soss med 1190 kronor. De söndersuttna glasögonen hade han fått i samband med fängelsevistelsen på Kumlaanstalten, sannolikt någon gång efter augusti 1980. Dessa glasögon, som han fick 1980, såg likadana ut som det par han har nu. De var också stålbågade i guldfärg. Dessförinnan hade Christer ett par glasögon som han köpt 1975 i Katrineholm. Dessa var också stålbågade, men silverfärgade.

På direkt fråga så uppger Christer att han den 28 februari 1986 hade guldfärgade, stålbågade glasögon, som han nu har angivit.

Christer använder sig av glasögon när han ser på tv eller är på bio. När han läser behöver han inte glasögon. Christer använder sig inte av glasögon när han är utomhus.

På direkt fråga så uppger Christer att det har aldrig hänt att han använt glasögon utomhus. Han anger dock på fråga att han borde använda glasögon för

att känna igen folk. Orsaken till att Christer inte använder glasögon utomhus, är enligt honom själv att han i samband med ett eventuellt slagsmål skulle kunna få glasögon skadade eller någon skada på ögonen.

På direkt fråga så uppger Christer att vi inte ska kunna finna något vittne som kan säga att Christer använder glasögon när han är utomhus.

Beträffande detta, så säger Christer, att han tror sig att han skulle känna igen en människa inom 75 meters avstånd utomhus, men däremot om en människa står på ett längre avstånd än 75 meter, så är det osannolikt att han skulle kunna se vem den personen var. Möjligtvis så skulle han kunna känna igen en person på över 75 meters avstånd med hjälp av kroppsrörelser eller dylikt.

Enligt Christer så kallas hans ögonfel för astigmatiker och att det är fråga om ett brytningsfel. Brytningsfelet är större på hans högre öga.

På direkt fråga så uppger Christer att han hade icke några glasögon med sig när han begav sig till Stockholm den 24 februari 1986. Han hade inte heller glasögon när han var inne på klubben Oxen vid samma tillfälle.

Christer förevisas en fotostatokopia av en karta över Stockholms centrala delar. Kartan begränsas i området av Odengatan i norr - Birger Jarlsgatan i öster - Hamngatan/Klarabergsgatan fram till SJ järnvägen i söder och därefter Dalagatan - till Gustav Vasas Kyrka och Odengatan.

Christer förevisas kartan och tillfrågas om han vid något tillfälle under åren 1985 och 1986 besökt någon lägenhet, bostad, källare, vind, affär, restaurang, toalett eller någon annan form av lokal i detta område, dock icke Sigge Cedergrens bostad på Tegnergatan 16 eller klubben Oxen.

På fråga redovisar Christer följande besök i nämnda lokaler: Någon gång, 1985 eller 1986, Christer kan inte erinra sig vilket år, så har han ensam besökt Jakobs Kyrka vid en söndagsgudstjänst. Han lämnade högmässan efter halva tiden. Han har vid flera tillfällen besökt Klara Kyrka. Vid dessa tillfällen har han varit tillsammans med antingen Spinnars, Holmqvist eller Nordström.

02 Arbetsenhet

i grövre brottmål

07 Avslutt

08 Löpande nr

03 Upprättad av

telefon

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (alternativt och förmann)

09 Omfatt med vilket uppgiften hör samman

05

Förhörsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

10 / sak

Man kan heller inte där precisera i tid när de har varit inne i kyrkan och han beräknar att de högst har varit inne vid fem tillfällen.

Ähléns varuhus har han besökt vid ett flertal tillfällen under åren 1985 och 1986. Mestadels har han varit tillsammans med Nordström. Han tror att de har varit inne i varuhuset vid fyra eller fem tillfällen. Någon gång under samma tid - Christer kan ej precisera när - så besökte han Filmstaden och gick då på bio en lördagseftermiddag. Han såg då filmen "Limpan" av Allan Edvall. Detta är enligt Christer det enda biobesök som han har gjort under den aktuella tidpunkten.

Centralstationen och toaletterna på Centralstationen har han besökt många gånger under den aktuella tiden.

Christer erinrar sig också en händelse, sannolikt 1985, när han besökt Stockholms statsbibliotek. Han hade kommit ifrån Sigge Cedergren och gick in på toaletten på Stockholms statsbibliotek för att ta en dos amfetamin. Redan när han gick in på toaletten så såg han en person som stod och tvättade händerna i ett handfat i toalettutrymmet. Redan där så anade Christer att personen ifråga kunde vara polis. När han sedan hade tagit dosen med amfetamin och gick ut från toaletterna och passerade entren till Statsbiblioteket mot Odengatan, så stod den mannen som tvättat händerna, samt ytterligare en man utanför dörrarna. De tilltalade Christer och sade att de skulle prata med honom. Christer, som anade oråd, sprang mycket snabbt ifrån platsen med en av poliserna efter sig. Han begav sig springande tvärs över Odengatan, Hagagatan, Surbrunnsgatan öster ut ner till Sveavägen, Sveavägen en bit norr ut i riktning mot Frejgatan. Han vek in i kvarteret och hoppade över några staket och liknande, varpå han begav sig till Karlbergs station där han tog pendeltåget hem till Rotebro. Avsikten hade ifrån Christers sida varit att han skulle bege sig till Astrid Thorén på Västmannagatan. De hade tidigare talat per telefon och då varit överens om att Christer skulle komma upp till henne. På grund av amfetaminruset och den kraftiga språngmarschen så ändrade Christer på de tidigare planerna.

När Christer kom hem till sin bostad så fanns Spinnars och Nordström i hans lägenhet och de omtalade då att det varit en kvinna som hade sökt Christer

02 Anmälningstid

I grönne brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättad av

Telefon

04

Förkättningsblad

Uppgiftslämnare (efter namn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman

05

Förhörsprot

06

Protokoll

Utskriftsdatum

10 sek

per telefon vid flera tillfällen. Christer ringde ganska omgående upp Astrid Thorén och berättade vad som hade inträffat för henne.

På direkt fråga så uppger Christer att han i princip aldrig besöker restauranger och liknande lokaler.

På direkt fråga så uppger Christer att han, under tiden 1985 till 1986, icke har besökt någon annan lägenhet än Sigge Cedergrens bostad inom det nu markerade området och under den aktuella tidsrymden som angivits.

Det Systembolag som finns inom det markerade området har Christer besökt vid flera tillfällen.

På direkt fråga om han har varit inne i någon trapp eller liknande, så erinrar sig Christer ett tillfälle när han snodde två helrör Vodka vid Systembolaget i korsningen Odengatan/Döbelnsgatan. En anställd hade förföljt Christer och Hogge Holmqvist och då hade de i anslutning till Sveavägen och Markvardsgatan i något utav kvarteren där, varit tvungna att springa in i en källare, där de då gömde spritflaskorna i en tvättrumma. De hade sedan fått uppehålla sig i cirka en halvtimme i trappen under den tiden som de personer som hade förföljt dem vankade av och an i området.

På direkt fråga så uppger Christer att han har under aktuell tid inte besökt några vindar eller källare i övrigt än vad han nu angivit i det aktuella området.

Christer tillfrågas om han någon gång har hört talas om namnet, eller träffat, Sali Alwani eller Ingela Holmlander, alternativt Ingela Månsson. Christer säger att han har icke något minne av att vare sig ha hört namnet eller träffat dessa personer. Han upplyses då om att dessa personer är bekanta med Tingström. Oaktat detta säger Christer att han inte känner till personerna ifråga. Han har över huvud taget inga bekanta i Uppsala. Han upplystes tidigare om att personerna bor i Uppsala.

Pommt
Pommt
dalen?
KD 10412-1

02 Arbetsbete

I grävare brottnät

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättad av

Telefon

04 Fortsättningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

05 Broti med vilket uppgiften hör samman

05

06

Utskriftsdatum

Förhørsprot

Promemoria

10 T sak

Det enda som han kan erinra sig i samband med detta, är att Tingström vid ett besök hos honom 1984, sade när han lämnade Christers lägenhet, att han hade bråttom därför att han skulle besöka Uppsala. Vad besöket i Uppsala skulle bestå i känner Christer inte till. Angående denna händelse så säger Christer att den har han redogjort för på KK5 i Stockholms pd.

Christer tillfrågas om namnen och personerna Roland Thörn eller Kerstin Bengts ^{xx} är bekant för honom. Christer säger ganska omgående att han har inte hört namnen på dessa personer och känner dem inte.

Hauke KD 10683

xx KD 10683

På direkt fråga så uppger Christer att han kommer inte ihåg telefonnumret till spelklubben Oxen när han ringde dit den 28 februari 1986. Han minns dock att det i telefonnumret ingick flera ettor och flera nollor, men han minns inte den inbördes ordningen. Christer säger att han har glömt bort numret. Han har inte haft telefonnumret till spelklubben Oxen antecknat på någon lapp eller telefonblock, vad han nu kan minns.

Christer tillfrågas om det är riktigt att han ringde till klubben Oxen den 28 februari 1986 som han tidigare redogjort för. Christer säger att det är helt riktigt och tror att telefonnumret var något liknande 110110 eller någonting sådant. Han har dock nu glömt bort telefonnumret till klubben Oxen.

Förhöret avbryts klockan 15.45.

Christer godkänner förhöret såsom det indikterats och önskar sedan ta del av det när det har skrivits ut.

Österåker den 12 januari 1989

Jerker Söderblom
krkom

Sollenkua C Bok 21
Beslag 0103-9773-88

Bil.

1

1461

Sollenkua 21

Att Måns ö skiljas
Ar Livets Sång
Att Skiljas ö Måns
Är Hoppets Sång.

1971 0303.

Beslog 0103-9773-88

Bil

(4)

1986.03.14 - FREDAG

1-7 Nords & Sveriges
 1-7 Nords & Sveriges
 1-7 Nords & Sveriges
 1-7 Nords & Sveriges
 1-7 Nords & Sveriges

Ulva Andersson

Mathias Nord

Niklas Hansson

Ludvig Nilles

Ludvig Nilles

Ludvig Nilles

all Spinnare

Niskaala Raiti

Quata Sandberg

Quata Anita

Rose-Marie Sandberg

Quata Andersson

Lact Andersson "Dor underbar"

Kersting Stenberg

Peten Nilsson

Audun Johansen

Lact Erik Pajic

Ann Johansen

Catherine Dugman

Anne Lampe

Catherine Kaine

Kersting Stenberg

Bilg Chalkson

Bilg Chalkson

Raffaella

Maria Carinsson

Soren Melander

Rune Englund

Fredrik Green

Kella Zacharson

Kella Zacharson

Kella Zacharson

Kella Zacharson

Kella Zacharson

Kella Zacharson

Kella Zacharson

Kella Zacharson

Folkets hus Rotebro

Beslag 0103-9774-88

Bil.

⑥

1903

Christine Esten 14/3 86

Ella Malm

Peter Jørgensen

Gunnilla Enocson Fredriksson

JOHAN

ENOCSON

4 ÅR

Nils Andersen

Jingrid Thagmar

Mappesten

Maren Strøm

Anne Johansson

1464

Bessing

0103-9502-06-88

